nogen. Jeg skal nu ikke komme ind paa, hvorvidt den Imødekommen, der er vist fra min Side, har været tilstrækkelig; jeg har gjentagne Gange udtalt, at jeg er villig til at række mig saalangt, som min Overbevisning tilsteder; men selv om der skulde have været Mangel paa Imødekommen fra Regjeringens Side, finder jeg, at det er urigtigt at straffe Underofficererne derfor, og dette bliver i Virkeligheden Tilfældet, naar man nægter dette Beløb til Opførelsen af nye Boliger. Udvalget har i sin Betænkning og den meget ærede Ordfører for Udvalget har ogsaa i Dag i sit mundtlige Foredrag omtalt, at Kjøbenhavns Kommune ikke bidrager i det rette Forhold til Garnisonsudgifterne her i Kjøbenhavn. Det er ganske vist, at de Byrder, som Provindsstæder, der have en Garnison, paatage sig, ere forholdsvis betydelig større end dem, Kjøbenhavns Kommune bærer, og jeg tror derhos, at den talrige Garnison — i det Mindste af Befalingsmænd — som findes i Kjøbenhavn, bringer Kommunen en saadan Fordel, at der vel kunde være Anledning for den til at bringe yderligere Offre. Vi maa jo imidlertid se hen til, hvorledes Forholdene faktisk ere, og Forholdet er jo dette, at det dels ved en kongelig Anordning og dels ved en senere falden Høiesteretsdom er afgjort, hvor stort et Beløb Kjøbenhavns Kommune er forpligtet til aarlig at bidrage til Garnisonsudgifterne. Derfra kan man altsaa ikke komme bort, naar Kjøbenhavns Kommune ikke frivillig vil gjøre Indrømmelser, og dertil maa jeg sige, at Udsigten kun er ringe. Saa staar der, naar man vil omordne Forholdet, kun tilbage at gjøre det ved Lov, men det forekommer mig dog noget betænkeligt allerede nu og navnlig med den Usikkerhed angaaende Garnisoneringen af Hæren, som den ærede Ordfører særlig har for Øie, at gjøre Forsøg paa ved Lov at omordne dette Forhold. Jeg maa saaledes tillade mig paa det allervarmeste at anbefale det høie Thing at bevilge det til nye Underofficersboliger begjærede Beløb. — Under Posterne 20 b, c og e er der af Krigsministeriet forlangt forskjellige Beløb, respektive 8,000, 8,800 og 9,000 Kroner til et Stenglacis udenfor Lynetten, til Ombygning af Indhegningsmuren langs Exercerpladsen ved Gothersgade og til et nyt Magasin for Laboratoriet i Sophie Hedevigs Bastion. Samtlige disse Beløb foreslaar Udvalget nægtede. Magasinet i Sophie Hedevigs Bastion er i høi Grad ønskeligt. Ombygningen af Indhegningsmuren i Gothersgade tror jeg egentlig talt er temmelig nødvendig; idetmindste kan man ikke have Sikkerhed for, at Muren ikke en skjøn Dag under en Storm styrter om. Man har truffet de Sikkerhedsforanstaltninger, der vare mulige, idet man har forankret Muren i de Træer, som staa indenfor samme; men disses Livskraft har ikke vundet ved denne Forankring, og saaledes heller ikke deres Modstandsevne. Som sagt, den hele Historie kan en skjøn Dag blæse omkuld, ligesom ogsaa, naar Bolværket ved Lynetten bliver ført bort af Høivande eller en stærk Paalandsstorm, betydelige Masser af Lynetten kunne styrte ud i Farvandet. Jeg skal imidlertid ikke kjæmpe videre stærkt for at faae disse Beløb, jeg fralægger mig blot ethvert Ansvar, navnlig ifald Exercerpladsens Mur skulde afstedkomme nogen Ulykke for fredelige Indbyggere i Kjøbenhavn. — Hovedistandsættelsen af Strandgadens Kaserne modsætter Udvalgets Flertal sig ogsaa. Denne Kaserne er under overordentlig ugunstige Forhold og er haardt trængende til en Istandsættelse, hvis Bekostning dog kan nedsættes noget, nemlig naar der gives en Bevilling til Skydeskolen. Det ærede Udvalg har nu vist sig imødekommende mod Krigsministeriet ved at gaa ind paa Forlangendet om Opførelse af et Lokale for denne Skole, og under denne Omstændighed maa man finde sig i, at Istandsættelsen af Strandgadens Kaserne bliver udsat; men jeg kan med Vished forudsige, at saafremt denne Istansættelse ikke bevilges iaar, vil Forlangendet om den fremkomme igjen næste Gang — Endelig gjorde det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) et Forhold paa Nørrefælled til Gjenstand for Omtale, nemlig den Snekjørsel, som har fundet Sted i denne Vinter og ogsaa i tidligere Snevintre. Det ærede Medlem havde fuldstændig Ret i, at der fra Krigsministeriets Side er fremsat Indsigelse imod denne Benyttelse af Fælleden, men der er ikke Meget, som tyder paa, at denne Indsigelse vil blive taget til Følge af Kjøbenhavns Magistrat. Det er jo i det Hele et uheldigt Forhold, at der er En, som har Ejendomsretten, og en Anden, der har Brugsretten, men det kan jo gaa ved gjensidig Imødekommen, og det er jo ogsaa hidtil gaaet ret tilfredsstillende. Jeg tror, at Kjøbenhavns Magistrat ikke rigtig har Øie for, hvilke Virkninger denne Snekjørsel har. Det er, som udtalt af det ærede Medlem, vist, at Grønsværet bliver ødelagt paa de Steder, hvor denne Sne henligger i længere Tid, og de Masser, der blive henkjørte der, ere jo ikke udelukkende Sne, men tillige en Del Gaderenovation og Sligt, der følger med Sneen og udøver en meget skadelig Indflydelse paa Græsset. Magistraten har troet, at disse Ulemper kunne blive afhjulpne derved, at man sørger for, saasnart Sneen er smeltet, at bortføre, hvad der er blevet tilbage af andre Gjenstande, og saa lade de bare Pletter blive besaaede i tilstrækkelig Grad med Græsfrø. Jeg tror, at det røber noget Ukjendskab med Agerbruget, naar man venter sig noget stort Udbytte af en Saaning foretaget i Begyndelsen af April, for saa vidt Veirliget da tillader det, naar Terrainet skal benyttes af en stor Mængde Rekrutter allerede i Slutningen af samme Maaned. Der er imidlertid for Krigsbestyrelsen intet Andet at gjøre end med al den Styrke, den har til sin Raadighed, at søge